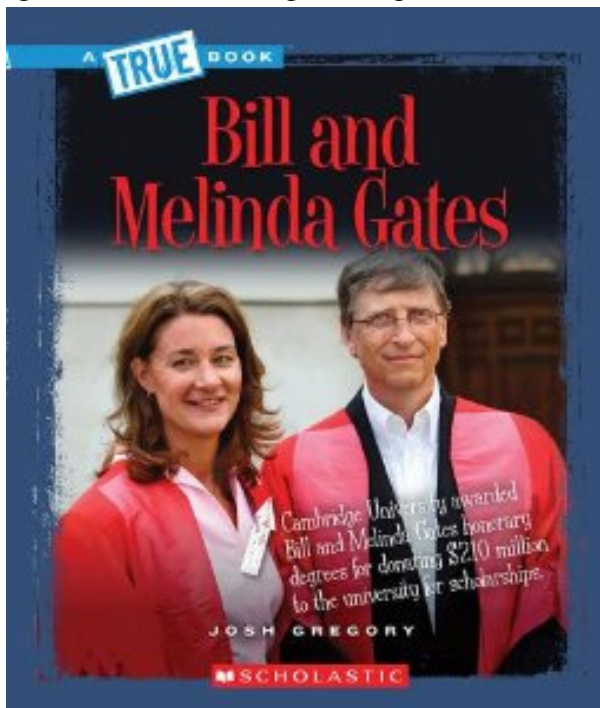

Sức Mạnh MỀM của MỸ

Tâm Nguyên

Mấy năm trước, lang thang trên mạng iNet đọc được tin nhà tỷ phú số 1 thế giới thời đó là Bill Gates, đã cùng vợ là Melinda Gates tuyên bố bỏ ra 40, 50 tỷ mỹ kim, thành lập Quỹ Từ Thiện Bill và Melinda Gates, nhằm tài trợ cho những công cuộc nghiên cứu khoa học, ngăn ngừa bệnh Aids, chống lỗ hổng ozone, và hiểm

hoạ trái đất nóng dần..., cũng như những việc làm khác giúp dân khốn cùng ở các nước trên thế giới... Hai ông bà tỷ phú này chỉ để lại cho các con của mình, mỗi người mấy triệu (hình như 3 triệu, sau đó tăng lên 30 triệu MK). Chẳng những cá nhân tôi, mà đại đa số những con người còn có chút nhân tính, chút lương tâm..., đều tỏ lòng tán thán việc làm cao cả và hy hữu này của ông bà Gates.

Sau đó một thời gian, lại được đọc cũng trên iNet, tin ông Warren Buffet - không nghe tên bà vợ - cũng noi theo ông bà Gates, bỏ ra 90 hay 99% số tiền ông có được sau mấy mươi

năm làm ăn thắng lợi trên thị trường chứng khoán, xiu xiu chừng 50 tỷ mỹ kim, góp thêm vào Quỹ Từ Thiện của ông bà Bill Gates. Đồng thời hai “đại gia siêu giàu” này tìm đến các siêu đại gia khác trên khắp nước Mỹ, cũng như ở các nước khác trên thế giới để thuyết phục họ góp thêm cho Quỹ này để làm việc thiện.

Tôi chỉ nghe được tin một siêu đại gia ở Tàu cũng thuộc loại “chịu chơi”, đồng ý gia nhập câu lạc bộ này, hứa bỏ ra một số tiền lên tới bạc tỷ mỹ kim. Riêng tỷ phú số một thế giới hiện nay đang ở Mê-xi-cô thì tôi chưa nghe nói đã có hành động thế nào đối với việc vận động gây quỹ từ thiện Bill và Melinda Gates.

Sự việc này đã gây trong tôi lòng khâm phục sâu sắc. Bản thân mình, chỉ có vài ngàn đô trong sổ Tiết kiệm, mà cũng ngại ngần khi nghĩ đến việc bỏ ra 1,000 thậm chí 100 mỹ kim, giúp quỹ từ thiện, chống nạn đói ở châu Phi, cứu trợ nạn Tsunami ở Nam Á, giúp nạn nhân bão lụt ở quê nhà, góp tiền giúp mổ mắt cườm hay các bệnh nhân cùi ở VN....

Tôi nghĩ những gương “quên mình” giúp người của các siêu đại gia Mỹ đã tạo nên “sức mạnh mềm” của tên sen đầm quốc tế, để nước Mỹ được thế giới vinh danh, ngoài những biểu hiện khác của xã hội Mỹ, của nền chính trị tôn

trọng nhân quyền, đề cao tự do, nhân ái, qua các cơ chế chính trị tam quyền phân lập, bảo đảm cho người dân Mỹ được sống trong một xã hội ổn định, an bình từ hàng trăm năm nay.

Chưa hết sự thán phục người dân Mỹ, với tinh thần “vì người quên mình” của họ, mới cách đây hai hôm, vào ngày 03 tháng 11, 2012, gia đình cháu trai đầu của tôi được vinh hạnh đón tiếp ông Bob, vợ là Kathleen và người con trai út của ông bà tên Alex, mang tên Việt là Minh – Ông bà Bob đã qua Đà-Nẵng từ 15 năm nay, mở tiệm ăn lấy tên là Bread Life ở vùng lân cận bãi biển Thanh Bình.

Thoạt đầu, ý nguyện của ông bà là mở một trung tâm nuôi dạy trẻ em mồ côi, vô thừa nhận, gồm các trẻ sinh ra ngoài ý muốn của cha mẹ, hoặc do một phút yếu lòng của đôi trai gái tuổi đời còn quá trẻ, hoặc do nghèo đói quá mức, cha mẹ không đủ sức nuôi thêm một miệng ăn, lại còn phải bươn chải kiếm ăn nên không có thời giờ chăm sóc con cái., là một trong muôn ngàn lý do trong cuộc sống cùng khổ, vượt quá sức chịu đựng của con người. Tuy nhiên ông bà đã gặp “bức tường” nghi kỵ quá vững chắc của cơ chế chính trị độc tôn, độc đảng nên đã bị từ chối cấp phép xây dựng một cơ sở xã hội như thế, đúng theo ý định ban đầu. Có lẽ, trong thâm tâm các cán bộ đảng uỷ, lo ngại các trẻ em này sẽ dần dà bị nhồi sọ, lớn lên tiêm nhiễm tư tưởng “phản động”, biến thành những “điệp viên” chống lại chính quyền vô sản chăng?

Thế rồi, chính quyền địa phương đề nghị ông bà phương án khác: tập trung các thanh thiếu niên nam, nữ bị cả tâm lẫn điếc, mà gia đình cha mẹ đã “chạy làng” không muốn nuôi dưỡng thêm, giúp cho học nghề, tạo công ăn việc làm để có thu nhập đỡ đần cho cha mẹ các em, và xã hội khỏi phải nuôi các em!! Thật là một đề nghị quá đổi khó khăn, ai nghe qua cũng dễ nản lòng, bỏ chạy không dám ngoái đầu nhìn lại !!

Tuy nhiên, với tinh thần “bác ái” cao cả hiếm có, ông bà cũng chấp nhận phương án này, có nghĩa là thành lập một cơ sở “làm ăn tự túc”, tổ chức một nhà hàng bán thức ăn của Mỹ để vừa có tiền trang trải chi phí điều hành, vừa giúp các em có công ăn việc làm, có đồng lương tối thiểu. Nỗi khó khăn lớn nhất là các em vừa câm lại vừa điếc, không nghe, không nói được. Mọi điều truyền đạt, dạy dỗ cho các em đều phải ra dấu, với ngôn ngữ thường dùng cho người câm điếc thường thấy trong các chương trình truyền hình ở Mỹ, ở Canada. Tất cả lời nói đều chỉ dùng dấu hiệu bằng tay. “Khó khăn nào rồi cũng vượt qua”, với ý chí và tình yêu thương tha nhân của hai ông bà từ nhỏ đã được nuôi dưỡng trong xã hội đề cao đức bác ái.

Thời gian sống tại Đà Nẵng, hai ông bà có mang theo hai cháu trai của mình. Cháu lớn dạy tiếng Anh cho một trường trong thành phố; về nhà thì giúp việc nhà hàng cho ông bà mà không lấy thù lao. Ở Việt Nam vài năm, cháu này gặp cô gái Đại Hàn dạy đàn dương cầm ở Hà nội, và sau đó kết duyên cùng nhau. Hiện nay, hai vợ chồng trẻ này có việc làm tốt ở Thượng Hải, và ngỏ ý rất muốn trở lại Việt Nam sinh sống vì rất thích khí hậu nắng ấm quanh năm ở Việt Nam.

Cháu trai nhỏ lúc qua Việt Nam chỉ mới 5 tuổi, được ghi tên theo học trường mẫu giáo cùng các trẻ em Việt Nam trong khu phố, cho đến lớp 10. Nhờ đó, cháu nói và viết tiếng Việt rất giỏi, nhưng giọng nói tiếng Mỹ cũng chẳng khác người Mỹ ở chính quốc. Hơn hai năm qua, Alex Minh trở lại Mỹ để chuẩn bị theo học đại học ở Springfields, Missouri là nơi ông bà Bob có nhà cửa và một cháu gái có chồng đang sinh sống ở đó. Riêng ông Bob, một vài năm phải trở lại Mỹ, để được các bác sĩ ở bệnh viện cựu chiến binh (VA) – Fayetteville – Arkansas khám sức khỏe, cho thuốc ngừa bệnh. Khi ông bà trở lại Mỹ, thì có người phụ tá cũng là người

Mỹ thay thế điều hành tiệm ăn.

Bà Liên (K' leen) kể lại, những năm đầu, nhà hàng thường vắng khách; người Việt ngại giá bán quá cao, nhưng sau này, khách của nhà hàng có đến 60 % là người Việt, vì giá cả cũng khá “mềm”, nhiều món ăn Mỹ lạ miệng, và đặc biệt du khách từ các nước ASEAN đến Việt Nam ngày càng đông, vì được miễn VISA trong thời hạn 3 tháng!!

Một chuyện khá gọi là vui: Alex kể lại lúc đi học tiểu học ở bên đó, Alex đã bị cô giáo lấy thước khều vào tay vì không thuộc bài! Khi nó kể lại cho ông bà Bob nghe, ông bà cũng nực cười cho lối dạy trẻ của nước Việt ta, tuy vậy cũng ráng “nhập gia tùy tục” thôi !!

Tôi hỏi Alex Minh, thế cháu có mang “khăn quàng đỏ” và được làm “cháu ngoan bác Hồ” không? Cháu cười vui và nói: “thì cũng như các trẻ em khác thôi, đâu khác được !!”.

Bà K' leen lấy tên Việt là Liên, nói được chút ít tiếng Việt thông dụng, còn Bob thì chỉ nói tiếng Mỹ. Bà Liên cho biết bà đã được mẹ dạy nấu ăn từ lúc 5 tuổi, nên rất khéo nấu các món ăn Mỹ. Khách hàng đến ăn đều khen ngợi, ngon tuyệt !!

Gia đình ông bà thỉnh thoảng đi “tham quan” vùng cao nguyên Trung phần, các tỉnh Kontum, Pleiku, Ban Mê Thuột, Dalat..., và chụp rất nhiều hình các thắng cảnh, các sinh hoạt của dân miền Thượng ở các vùng trên. Alex Minh là thông ngôn xuất sắc của ông bà trong những chuyến du ngoạn như thế. Ông bà còn có dịp ra tận các tỉnh cao nguyên miền Bắc, như Lai-Châu, Điện Biên, thành phố Sa-pa..., cũng như nhiều tỉnh miền tây Nam phần VN. Tôi nói với ông: “Ông là người Mỹ mà biết nước Việt Nam nhiều hơn tôi và các con tôi!!”

Bob và Liên cũng như toàn gia đình theo tôi biết có lẽ thuộc Giáo hội Tin Lành Mỹ (hệ phái nào tôi không tiện hỏi), có nhiệm vụ rao giảng Tình Thương yêu rộng lớn (đức Bác Ái) đến với loài người, bất kể những khó khăn, ranh

giới do con người vì cố chấp nòi giống, chủng tộc, địa danh quốc gia..., mà dựng nên. Đức TIN mãnh liệt của họ đã phá vỡ mọi ngăn cách địa lý, chính trị, chủng tộc, tật bệnh... Theo thiên ý, chính những người như Bob, như K'leen..., thuộc thành phần trung lưu, có cuộc sống rất bình dị, đã cùng với những “siêu đại gia” Bill Gates, Warren Buffet và rất nhiều công dân khác của nước Mỹ, những nhà bác học lừng danh, những doanh nhân tài ba, những nông dân cần cù với đầu óc sáng tạo..., từ ngày lập quốc đến nay và có lẽ còn mãi mãi, được nuôi dưỡng bằng “Sức Mạnh Mềm” trong tinh thần dân thân, với nền giáo dục khai phóng, nhân bản và Dân Chủ, Tự Do..., đã làm nên nước Mỹ hùng cường bậc nhất trên thế giới.

* * * * *

Ghi Chú: quý AH có thể vào youtube ở đề mục: “vietnamtrongtimtoi.com” để xem phỏng vấn ông bà Bob & K'leen tại nhà hàng của ông bà ở Đà Nẵng.

CÂU HỎI KHÓ TRẢ LỜI

Nếu bạn giàu có bất thần, bạn muốn làm việc gì mà bây giờ bạn chưa làm được?

Nếu bạn được ban tặng một thứ trên đời, ngoài tiền bạc ra, thì bạn chọn cái gì?

Nếu cha mẹ bạn là một danh nhân trong lịch sử thì bạn chọn ai?